

meligt ramt af Dyrtiden, og som det er meget vanskeligt at komme til Hjælp. Det er de gamle Mennesker, som paa et givet Tidspunkt har købt sig en Livrente og nu skal leve af den. Jeg tror, det bliver nødvendigt for os i en nær Fremtid at beskæftige os med deres Forhold. Den Indtægt, de har af den lille Kapital, som de har sat fast som Livrente, er den samme i Dag, som den var paa det Tidspunkt, da de satte Kapitalen fast som Livrente, medens Forholdet dog i al Almindelighed er dette, at Rente af Kapital er steget saagar med 2—3 pCt. Den Pengetransaktion, de saaledes har foretaget, er derfor ved Tidernes Ugunst blevet af den Beskaffenhed, at det er næsten ganske umuligt for de paagældende at opretholde Livet. Og det offentlige er i Virkeligheden ikke i Stand til at træde til, thi det stiller sig saaledes, at naar disse Mennesker, som jo imange Tilfælde, hvad Alder angaar, er kvalificerede til at faa Alderdomsunderstøttelse, ansøger derom, saa kapitaliserer man det aarlige Rentebeløb og siger som saa: de paagældende er i Besiddelse af en saadan Kapital, at det ikke er muligt for os at give dem Understøttelse i Henhold til Alderdomsunderstøttelsesloven. Derfor er de overordentlig vanskeligt stillede, og det bliver sikkert nødvendigt for os i en meget nær Fremtid at beskæftige os med deres Forhold. Om det skal ske gennem en Ændring i Alderdomsunderstøttelsesloven, eller om man ved at gennemføre det nye Lovforslag om Aldersrente er i Stand til at komme dem til Hjælp, skal jeg lade være usagt.

Det foreliggende Lovforslag er, som det blev fremhævet, særlig af det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti, en Kombination af en Dyrtids- og en Afviklingslov, hvad ogsaa jeg for mit Vedkommende kan hilse med Tilfredshed. Det er et Tegn paa, at Forholdene udvikler sig i mere normal Retning. Jeg skal lige saa lidt som de ærede Medlemmer, der hidtil har haft Ordet, komme ind paa en Omtale af de enkelte Bestemmelser, ogsaa af den Grund, at Lovforslaget kun drejer sig om to Varer, som oven i Købet ikke er Luksusvarer, men hører hjemme i det daglige Forbrug. Jeg antager, at vi alle kan anerkende, at disse Varer bør sikres Befolkningen til en rimelig Pris. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Med Hensyn til den Sukkerordning, som tænkes etableret af den højtærede Minister for det kommende Aar, siger det

sig selv, at vi for vort Vedkommende med Tilfredshed hilser en Ordning, hvorved der kan opnaas en lav Sukkerpris for Forbrugerne, uden at der ydes Tilskud af Statskassen i nogen stor Udstrækning. Det maa jo være den ideelle Ordning, og jeg tænker ikke, der er nogen, som vil indvende noget mod den.

Hvad Arbejderspørgsmaalet angaar, føler jeg mig overbevist om, at den højtærede Minister vil ordne det rent praktisk saaledes, at hvis udenlandsk Arbejdskraft ikke er nødvendig, indkaldes den ikke; men bliver den nødvendig, maa man ogsaa give Producenterne Lov til at bruge den Arbejdskraft, som er fornøden for, at denne Produktion, som vi alle ønsker i saa stor Udstrækning som muligt, kan opretholdes.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg takker for Tilslutningen. Den socialdemokratiske Gruppens ærede Ordfører (Johan Hansen) beklagede, at Brødprisen kun foreslaas fastholdt for et Kvartal. Det betyder dog ikke, at jeg skulde nære den Opfattelse, at det ikke skulde være nødvendigt ogsaa i et senere Kvartal at fastholde Prisen, men kun at man for nærværende Tid alene tager Beslutning for de 3 Maaneder.

Det samme ærede Medlem spurgte om Hvedebeholdningerne. Jeg kan derom sige, at jeg flere Gange har forhandlet med Brødkornsadministrationen og blandt andet spurgt om Nødvendigheden af en Rationering. Man har deroverfor hævdet Unødvendigheden heraf og de danske Hvedebeholdningers Tilstrækkelighed.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Ole Hansen) berørte Sukkerordningen og navnlig det Tal, som Finansministeren havde angivet som det sandsynlige Resultat af indeværende Aars Sukkerordning. Det bygger paa den sidste Kalkule, der er foretaget under Hensyn til de Priser, der her er foreslaaede, og de Priser, der er opnaaede ved Eksport. Det stammer saavel fra Statens Sukkeradministration som fra Sukkerfabrikkerne, og jeg maa anse det for at være rigtigt. Jeg skal dog nævne, at der ved Sukkerordningen for det kommende Aar vil være at foretage en Efterbetaling for indeværende Aar til Sukkerroedyrkerne, en Efterbetaling, som andrager ca. 2 Mill. Kr. Overskuddet maa derfor reduceres med dette Beløb. Endvidere er ikke alle Kvantiteter solgte endnu; jeg kender derfor ikke den Pris, der kan opnaas for dem, fuldt ud; det er en kalkuleret Pris, som ligger til Grund for Beregningen. Endelig har Branden